

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 89/25

Λουξεμβούργο, 10 Ιουλίου 2025

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-722/23 | Rugu και C-91/24 |
Aucroix ¹

Γενικός εισαγγελέας Α. Ράντος: κράτος μέλος το οποίο αρνείται να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης λόγω των συνθηκών κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος υποχρεούται να διατάξει την εκτέλεση στο έδαφός του ποινής επιβληθείσας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος

Ο ανωτέρω κανόνας, ο οποίος αποσκοπεί στην καταπολέμηση της ατιμωρησίας, εφαρμόζεται στους υπηκόους ή στους κατοίκους του κράτους μέλους εκτέλεσης όταν το εν λόγω κράτος μέλος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο

Από τις ρουμανικές και τις ελληνικές δικαστικές αρχές, αντιστοίχως, εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης (ΕΕΣ) εις βάρος ενός Ρουμάνου και ενός Βέλγου υπηκόου, αμφότερων κατοίκων Βελγίου, προς τον σκοπό εκτέλεσης ποινών φυλάκισης.

Τα δευτεροβάθμια βελγικά δικαστήρια αρνήθηκαν να εκτελέσουν τα ΕΕΣ για τον λόγο ότι, σε περίπτωση παράδοσης των δύο εκζητουμένων, θα υπήρχε κίνδυνος προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους λόγω των συνθηκών κράτησης στη Ρουμανία και στην Ελλάδα.

Στο πλαίσιο αυτό, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Βέλγιο) υποβάλλει στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα τα οποία αφορούν την ερμηνεία της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ σχετικά με το ΕΕΣ ². Ειδικότερα, το εθνικό δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η δικαστική αρχή εκτέλεσης έχει τη δυνατότητα ή υποχρεούται, προκειμένου να αποφευχθεί η ατιμωρησία των εκζητουμένων, να διατάξει να εκτελεστούν στο έδαφός της οι ποινές που επιβλήθηκαν εις βάρος των προσώπων αυτών στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Με τις προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας Α. Ράντος προτείνει στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι **κράτος μέλος το οποίο αρνείται να εκτελέσει ΕΕΣ, επικαλούμενο έναν τέτοιο κίνδυνο προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων των εκζητουμένων, υποχρεούται να διατάξει την εκτέλεση της ποινής στο έδαφός του, εφόσον πρόκειται για πρόσωπα τα οποία είναι υπήκοοί του ή κατοικούν σε αυτό.**

Κατ' αρχάς, ο γενικός εισαγγελέας υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται κατ' αρχήν να εκτελούν κάθε ΕΕΣ. Μπορούν να αρνηθούν την εκτέλεση ΕΕΣ μόνο για λόγους ρητώς προβλεπόμενους στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584. Ωστόσο, κατ' εξαίρεση, η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου εις βάρος του οποίου εκδόθηκε ΕΕΣ, σε περίπτωση παράδοσής του στην αρχή έκδοσης του εντάλματος, συνιστά νέο λόγο υποχρεωτικής μη εκτέλεσης, ο οποίος καθιερώθηκε από τον δικαστή της Ένωσης και προστίθεται σε εκείνους που ήδη προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο.

Εν συνεχεία, ο γενικός εισαγγελέας παρατηρεί ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, πέραν των λόγων υποχρεωτικής

μη εκτέλεσης ΕΕΣ, προβλέπει και λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης, ιδίως στην περίπτωση που, αφενός, ο εκζητούμενος διαμένει στο έδαφος του κράτους μέλους εκτέλεσης, είναι υπήκοός του ή κατοικεί σε αυτό και, αφετέρου, το εν λόγω κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την ποινή για την οποία εκδόθηκε το ΕΕΣ.

Συναφώς, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εφαρμόσει συμπληρωματικώς τον ως άνω λόγο προαιρετικής μη εκτέλεσης, εφόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, και να εκτελέσει στο έδαφός της ποινή φυλάκισης. Ο γενικός εισαγγελέας υπογραμμίζει ότι, σε περίπτωση μη εκτέλεσης του ΕΕΣ, ένα πρόσωπο το οποίο έχει καταδικαστεί αμετακλήτως θα μπορούσε να αφεθεί ελεύθερο ενώ παρουσιάζει υψηλό βαθμό επικινδυνότητας για την κοινωνία, ενδεχόμενο το οποίο προσκρούει στον επιδιωκόμενο από τον μηχανισμό του ΕΕΣ σκοπό, ο οποίος έγκειται στην καταπολέμηση της ατιμωρησίας. Επιπλέον, με τον ως άνω λόγο μη εκτέλεσης επιδιώκεται η αύξηση των πιθανοτήτων κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος μετά την έκτιση της ποινής του, όπερ προϋποθέτει, εξ ορισμού, την πραγματική εκτέλεση της ποινής στο μόνο κράτος μέλος στο οποίο η εκτέλεσή της εξακολουθεί να είναι δυνατή.

Τέλος, κατά τον γενικό εισαγγελέα, θα ήταν ασύμβατο προς τον μηχανισμό του ΕΕΣ να παρέχεται στη δικαστική αρχή απλώς και μόνον η ευχέρεια να διατάξει την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής στο έδαφός της. **Ο προαιρετικός χαρακτήρας** του συγκεκριμένου λόγου μη εκτέλεσης **πρέπει, κατά τον γενικό εισαγγελέα, να τραπεί σε υποχρέωση** εφόσον, αφενός, πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του και, αφετέρου, τηρούνται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/JAI³ για να αναλάβει το κράτος μέλος εκτέλεσης την πραγματική εκτέλεση της ποινής στο έδαφός του.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί μεταγενέστερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα. Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎(+352) 4303 3355

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎(+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ Οι ονομασίες των υπό κρίση υποθέσεων είναι πλασματικές. Δεν αντιστοιχούν στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² [Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ](#) του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την [απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ](#) του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009.

³ [Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ](#) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.